



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

29 Ecclesia divae Mariae in agro Montis Regalis apud Vicum, quando
fundari coeperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

consuetudo, qua laici præstare possunt ecclesiarum oblationes, ead. 19. q. 1. & Rebuff. ead. q. 1. num. 26. & consuetudo contra libertatem ecclesiasticam nõ est servanda cap. noverit, ext. de sent. excomm. Bart. in auth. hoc jus porrectum, num. 18. de sacrosanct. Eccles. & Rov. de vis. 3. n. 4. ²⁵ de consuet. in antiq. possunt tamen ex causa dari laicis oblationes ad ecclesie reparationem, vel aliquem alium honestum usum. & ad tempus salvo jure ecclesie, ita quod nullum jus per similem concessionem eidem in præjudicium ecclesie acquiratur. Prap. in c. altare, 1. q. 3. & Rebuff. ead. q. 1. num. 28.

²⁶ Eadem tamen ratione, si fiant oblationes imagini depictæ in muro privato domus laicalis, dominus illius domus illas percipere non potest, quia regulariter cedunt ecclesie parochiali, & ita sæpe in facto interrogatus respondisse testatur Abb. in c. pastoralis, num. 2. de his. qua si a maj. pars. cap. & post. Ant. de Butr. idem Abb. in rubr. de paroch. num. 2. & Rebuff. ead. q. 2. num. 29.

²⁷ Fallit tamen regula, si in locis, in quibus aperiuntur miracula, vel magna moveatur devotio, maximo cum concursu populi concurrant oblationes notabilis quantitatis, & valoris, ut de anno 1580. dum in urbe agerem, tamen evenit, de imagine Divæ Mariæ depictæ in quadam domuncula ad usum scenilis redacta, cui, & si scenum plena domuncula reponeretur, tamen relatatum fuit, quod nunquam hærebat dictæ imagini, sed semper distans ab imagine reperiatur, quo detecto, cœpit populus Romanus ad orandum in eodem loco confluere, & oblationes maximas deferre, quibus, & aliis elemosynis ad parie-

tem à piis viris elargitis decens ecclesia in eodem loco sub titulo, S. Mariæ iam montibus, fuit ædificata, quæ adhuc maxima in devotione, & veneratione habetur.

Quod quidem non modò omni memoria dignum, sed & maxima admiratione omni tæculo recolendum tamen anno 1595. in agro Montistregalis provincie Taurinensis ad Vici oppidulum etiam contigit. Ubi ad venerandam ejusdem Deiparæ Virginis imaginem, quadam rudi, vetustaque lateritia columna depictam, apertis, & ubique propagatis miraculis, tam copiosus populorum concursus undequaque accessit; ut plerumque ne vallis illa quidem, in cuius medio stat sacra columna, supplicantium virorum, ac mulierum sodalitates, quæ à Provinciis non paucorum dierum viam distantibus profectæ fuerant, vix capere posset. Primò urbs ipsa non tam nobilissima, quam religiosissima, visis certissimis cœlestium operationum indiciis, locum ipsum communibus, frequentissimisq; supplicationibus devotè, sanctèq; venerata fuit. Post, audita rei fama, à celeberrima Genuensium urbe, maritimisq; locis Ligustici maris tot confluxere, quas vocant, confraternitates, tantaque puerorum, virginumque examina commearunt, ut omnes rem tantam suspicerent, divinumque opus maximè mirarentur. Unde factum fuit, ut ignobilis locus, & qui, (quantùm ad sacram columnam attinet, cui spinæ vepresque circum inhærebant) derelictui habebatur, paucissimis diebus factus sit celebratissimus, ac veneranda majestate, divinisque bonis, supra, quàm credi possit, uberrimus. Ab Insulribus religiosæ agmina, longum iter nihil pensi habentia,

habentia, facies omnes induti, pio ordine procedebant; è Sabaudia, Burgundia, Galliaque Narbonensi non modò contractum sancta sodalitia, sed & multi primatum comitatus ad venerabilem imaginem convenère. Totos dies, totasque noctes universus urbis illius ager indefessis misericordiam à Deo implorantium vocibus ubique resonabat, precationum, supplicationumque cantus diu, ac noctu per proximios agros, ac colles (omnibus enim ad ædiculam præ nimia multitudinæ aditus minimè patebat) ad ipsa sydera ferebantur. Plangentium, divamque Virginem invocantium fletus ad ipsam supremi patris sedem penetrabat. Ibi dissidentium animi divino instinctu per se conciliabantur, veteres ibi simultates quisque sponte deponebat, offensæ, nullo cogente, nec hortante, invicem condonabantur. Qui capitales inimicitias, diraque odia diu mutuo exercuerant, prompto spiritu, contrito vultu, profusisque lacrymis sese in omnium conspectu amplexabantur: fera demum eorum corda, qui necdum sacram illam effigiem viderant percepto domi terum nuncio, sic residebant, ut è tigribus agnos factos esse diceres: quamplures sicarii, aliique viarum obsessores, projectis armis omnibus, nudis pedibus, detecto capite, rosarii, aliavè corona solùm arrepta ad divam Virginem lugentes properabant, scelera sacramentali medicina ad confessarii pedes magna contritione purgaturi, claudi, cæci, muti, aliique corpore variè affecti ad pristinum statum fuere Virginis opè restituti. Mira ibi in horas, nedum in dies, ut plenius impressæ paginæ testantur, ipsis oculis cernebantur opera, manifestæq; etiam modò sum-

mi patris beatæ Virginis, (ut piè credendum est) intercedente operationes è celo ibi elucescunt. Nec hic, quod omnibus abundè notum est, addendum puto; quo studio, qua diligentia, quovè numero Pedemontanæ, Ligurumque gentes sacram vallem nudis pedibus frequentant, ac ad tantum Virginis nomen precibus assidui fuerint: ipsi enim, quòd loci vicinitas cælesti favore, ac beneficio commodius illis iter præberet, majori sanctitate, pietate, ac frequentia ad sacratissimum Virginis simulacrum maturabant, admissorù remissionem sollicitè postulantes. Nec satis illis erat semel Virginis iconem vidisse, semelque criminum veniam exorasse, sed iterù, tertio, ac plurès sanum illud majori salutis aviditate denuò repetebant, nec illinc, quòd & aliis contingebat, sese divellere poterant. Non ibi deerant sacerdotum chori, non sancta monachorum collegia, qui ab urbe prædicta litaniam facientes indentemprogrediebantur, hinc multiplex puerorum ac puellarum numerus, hinc matronarum, heroumque comitatus adventabat; undique tantæ, variæq; vivorum ex improvviso aderant catervæ, ut plurimus quemq; stupor invaderet: Non pauci Episcopi pedestri itinere è suis cathedralibus illuc se mirò devotionis exemplo conferebant. † Ipse Carolus Emmanuel admirandæ pietatis, religionisq; Dux optimus, ac fel. reg. Catarina Austriaca, cujus regii nominis memoriam, ac virtutù splendorem nulla ævi unquam est deletura diuturnitas, augustissimi conjuges, semel, iterum, ac tertio sacram ædem oblati gemmis, aliisque donis ingentibus devoto, humilique spiritu visiterunt, ac, ut cumulatiorè, memorandog; beneficio tam piunt locum